NORAKSTS
Lieta Nr. 142189511
1-1077-12/12

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 10.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Dz. Melbārdis,

piedaloties iesniedzējam *V.K.*,

2012.gada 28.novembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *V.K.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta piektās daļas 12.punkta (protokols Nr. 108640087).

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 16.maijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta *V.K.* (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) 2011.gada 5.aprīļa lēmuma Nr.D57/10-6/1046 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu, ar kuru Sūdzības iesniedzējs tika saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 12.punkta.

[2] No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem izriet, ka:

[2.1] 2011.gada 28.februārī Policijas inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. 108640087 (turpmāk – Sākotnējais lēmums, jeb atkarībā no

konteksta – Protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 136.3.punkta prasību neievērošanu *(lietas 31.lapa).*

Ar Protokolu ir konstatēts, ka 2011.gada 28.februārī, plkst.17.17, transportlīdzeklis BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tika novietots stāvēšanai pie */adrese/*, tādējādi pārkāpjot CSN 136.3.punkta prasības.

Ar Sākotnējo lēmumu Sūdzības iesniedzējs tika saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas, piemērojot viņam naudas sodu Ls 30 apmērā.

[2.2] 2011.gada 28.martā Policijā saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu.

Iesniegumā Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Protokols sastādīts nekorekti un nesatur visu nepieciešamo informāciju. Protokolā nav norādīta precīza vieta, kur bija novietots transportlīdzeklis BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bet ir norādīta tikai adrese */adrese/*. Minētā adrese sastāv no namīpašuma, ietves, zemesgabala ar pagalmu un ceļa braucamās daļas. No Protokola nav saprotams, uz kāda pamata Policijas inspektore secināja, ka Sūdzības iesniedzējam piederošais transportlīdzeklis bija novietots ceļa zīmes Nr.522 darbības zonā. 2011.gada 28.februārī transportlīdzeklis BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, īslaicīgi tika novietots daudzstāvu dzīvojamās mājas */adrese/*, asfaltēta pagalma teritorijā kopā ar citām tur stāvošām automašīnām ar mērķi izkraut būvmateriālus un citas mantas. Citām blakus stāvošajām automašīnām protokoli netika sastādīti. Ņemot vērā to, ka transportlīdzeklis tika novietots pagalmā, uz viņu neattiecās ceļa zīmes 522 un papildus zīmes Nr.842 darbības zona.

[3] 2011.gada 5.aprīlī Policijas priekšnieks pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Pārkāpuma vietā uzņemtajā fotogrāfijā ir redzams, ka netika veikta pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, ne kravas iekraušana vai izkraušana. Fotogrāfijās transportlīdzeklis fiksēts bez vadītāja klātbūtnes. Tādējādi ir noskaidrots, ka transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai pie */adrese/*. Protokolā norādītajā laikā un vietā transportlīdzeklis stāvēja 522.ceļa zīmes un 842.papildzīmes darbības zonā.

[3.2] Transportlīdzeklī, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* nebija redzamā vietā, salonā pie priekšējā stikla, ievietota speciālā atļauja, kas ļautu novietot stāvēšanai automašīnu Protokolā minētajā vietā.

[3.3] Par LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – Ls 30. Tas nozīmē, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrētā soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatēšanu.

[3.4] Lietderības apsvērumi tika izvērtēti, jo tika izvērtēta arī administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīga mērķa sasniegšanai, lai ceļu satiksmes darbinieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus. Kā liecina ilggadējā šo noteikumu piemērošanas prakse, līdz šim nav izdevies to sasniegt ar līdzekļiem, kas mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības un tiesiskās intereses. Tādējādi ir pamatota arī naudas soda 30 latu apmērā piemērošana.

[4] Uzskatot Policijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzības iesniedzējs sūdzību pamato ar apstrīdēšanas

iesniegumā minētajiem argumentiem, papildus norādot, ka Policijas priekšnieks nav izskatījis administratīvā pārkāpuma lietu no jauna un nav pārbaudījis Protokola pareizību. Protokolā nav norādīts, ka transportlīdzeklis, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, stāvēja 522.zīmes un 842.papildzīmes (Izņemot ar SIA *„/Nosaukums/"* atļaujām) darbības zonā. Protokolā norādīta tikai 522.ceļa zīme. Tam ir būtiska nozīme, jo Protokolā norādīta tikai 522.ceļa zīme, bet sods pamatots ar to, ka automašīna stāvēja bez atļaujas 842.ceļa zīmes darbības zonā.

[5] Policija 2011.gada 22.jūlija rakstveida paskaidrojumā uztur Lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir nepamatota un noraidāma. Papildus paskaidrojumus Policija tiesai nav sniegusi.

[6] Sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem argumentiem un apsvērumiem.

2012.gada 28.novembrī no Policijas saņemts iesniegums par to, ka Policijas pārstāvis nevar ierasties uz tiesas sēdi un lūdz izskatīt lietu bez Policijas klātbūtnes. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez Policijas pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālos esošos pierādījumus, un noklausoties Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Pamatojoties uz LAPK 9.panta pirmajā daļā, kā LAPK 239.panta 1.punktā noteikto, administratīvo pārkāpumu lietās tiesai ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[9] Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde pareizi ir konstatējusi šajā pantā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktu par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

CSN 136.3.punkts cita starpā noteic, ka aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

[10] Izvērtējot lietas materiālus un Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka tieši Sūdzības iesniedzējs bija novietojis transportlīdzekli protokolā norādītajā vietā un laikā, tātad Sūdzības iesniedzējs ir uzskatāms par minētā transportlīdzekļa vadītāju LAPK izpratnē. Lietā nav strīda par to, ka Protokola sastādīšanas laikā virs iebrauktuves ēkas */adrese/* pagalmā bija uzstādīta 522.ceļa zīme ar 842.papildzīmi. Lietā nav strīda par to, ka minētais transportlīdzeklis tika novietošanas stāvēšanai CSN izpratnē, proti, transportlīdzeklis atradās 522. ceļa zīmes darbības zonā bez vadītāja klātbūtnes un policijas fiksētajā laika posmā nav notikusi pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, kā arī nav notikusi kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā.

Lietā arī nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklī ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* redzamā vietā salonā pie priekšējā stikla, nebija ievietota speciālā atļauja, kā to prasa CSN, kas ļautu novietot stāvēšanai automašīnu Protokolā minētajā vietā.

Lietā ir strīds par to, vai uz Sūdzības iesniedzēja transportlīdzekli konkrētajā gadījumā ir attiecināmi 522.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā.

[11] Lietā ir šādi pierādījumi:

[11.1] Protokols, ar kuru konstatēts, ka 2011.gada 28.februārī, plkst.17.17, transportlīdzeklis BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tika novietots stāvēšanai pie */adrese/*, tādējādi pārkāpjot CSN 136.3.punkta *(prasības 31.lapa)*;

[11.2] Sūdzības iesniedzēja iesniegtie fotomateriāli *(lietas 17.lapa)*;

[11.3] Policijas iesniegtie fotomateriāli *(lietas 32.lapa)*;

[11.4] Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi, kas minēti iesniegumā par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu *(lietas 21.-24.lapa),* un paskaidrojumi, kas minēti pieteikumā tiesai *(lietas 3.-7.lapa)*;

[11.5] Sūdzības iesniedzēja iesniegtais Zemes robežu plāns *(lietas 39.lapa).*

[12] Izvērtējot iepriekš minētos lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka ir pierādīta pārkāpuma objektīvās puses pastāvēšana, kā arī Sūdzības iesniedzēja vaina konkrētā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesa savu secinājumu pamato ar šādiem argumentiem:

[12.1] CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 136.3.punkts noteic, ka aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi. Savukārt CSN 298.16. punktā ir noteikts, ka 522. zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona" paredz, ka stāvēt ir aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar šo zīmi.

Tā kā lietā nepastāv strīds par to, ka pirms iebrauktuves ēkas */adrese/* ir bijusi izvietota ceļa zīme Nr.522 un šajā teritorijā ir novietota Sūdzības iesniedzēja automašīna, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis CSN 136.3.punkta noteikumus.

Tiesas ieskatā lietā nav strīda, ka Sūdzības iesniedzējs ir zinājis, ka uz konkrēto automašīnas novietošanas vietu attiecas 522. ceļa zīme noteiktais satiksmes režīms. Uz minēto norāda Sūdzības iesniedzēja sniegtie paskaidrojumi, par to, ka viņš pirms automašīnas novietošanas, ir vēlējies iegūt atļauju no ēkas pārvaldnieka, bet tas viņam neesot izdevies. No Sūdzības iesniedzēja paša sniegtajiem paskaidrojumiem arī izriet, ka viņš teritorijā ir iebraucis tieši pa vārtiem, virs kuriem ir bijusi izvietota 522. ceļa zīme.

[12.2] Sūdzības iesniedzējs, iesniedzot nekustāmā īpašuma */adrese/* Zemes robežu plānu, norādīja, ka konkrētā automašīnas atrašanās vieta vispār nav pagalms, tātad nav ceļš CSN izpratnē.

Tiesas ieskatā tā kā pagalmā nav speciāli iezīmēta ceļa, pa kuru tikai būtu atļauta transportlīdzekļu kustība, viss pagalms, pa kuru ir iespējama transportlīdzekļu kustība, ir uzskatāms par to teritoriju, uz kuru attiecas 522. ceļa zīme, proti, saskaņā ar CSN 298.16. punktu 522. ceļa zīme attiecas uz visu teritoriju. Kā redzams no CSN 298.16. punktā ietvertās definīcijas, 522. zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona" notiec, ka stāvēt ir aizliegts uz

visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar šo zīmi. Savukārt 523. ceļa zīme „Stāvēšanas aizlieguma zonas beigas" (CSN 298.17. punkts) atceļ ar 522. zīmi noteikto ceļu satiksmes režīmu. Tādējādi 522. ceļa zīme attiecas ne tikai uz to ceļu, pa kuru brauc transportlīdzekļa vadītājs, bet arī uz blakus ceļiem, līdz vietai, kur ir izvietota 523. ceļa zīme, kas atceļ stāvēšanas aizlieguma režīmu. Līdz ar to tiesas ieskatā šis arguments nav pamats piemērotā soda atcelšanai.

[12.3] Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Protokolā Policijas inspektore nav minējusi 842. papildzīmi, tātad Sūdzības iesniedzēja ieskatā lēmums par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības nav pienācīgi pamatots.

Tiesas ieskatā minētajam faktam nav būtiskas nozīmes, jo Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis 522. ceļa zīmes prasības. 842. papildzīme noteic tikai izņēmumus no vispārējās kārtība, proti, izskatāmajā gadījumā norāda, ka stāvēšana šajā teritorijā ir atļauta ar mājas pārvaldnieka atļauja. Lietā nav strīda, ka Sūdzības iesniedzējam šādas atļaujas nav bijis, līdz ar to ir pārkāptas tieši 522. ceļa zīmes prasības, kas ierobežo stāvēšanu konkrētajā vietā, šajā gadījumā – stāvēšanu bez atļaujas.

[12.4] Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka viņam nemaz nav bijis iespējams saņemt atļauju no RPSIA „Rīgas centra apsaimniekotājs", jo šī firma esot likvidēta vai reorganizēta.

Tiesas ieskatā šim argumentam nav izšķirošas nozīmes, jo Sūdzības iesniedzējam saskaņā ar iepriekš minēto CSN 4.punktu bija pienākums ievērot ceļa zīmju prasības. Kā atzīts juridiskajā doktrīnā, ceļa zīme ir vispārējs administratīvais akts. Savukārt administratīvais akts saskaņa ar Administratīvā procesa likuma 70. panta trešo daļu ir spēkā tik ilgi, līdz to atceļ. Tādējādi, lai uzskatītu, ka ceļa zīme nav vairs spēkā, tā ir jānoņem, pretējā gadījumā personai nav tiesiska pamata to neievērot.

Tiesa cita starpā konstatē, ka Sūdzības iesniedzējs ir iesniedzis tiesā fotogrāfijas, no kurām redzams, ka 842. papildzīmē ir teksts, kas atšķiras no Policijas iesniegtajām fotogrāfijām, proti, Sūdzības iesniedzēja fotogrāfijās 842. papildzīmē ir teksts „Izņemot ar RPSIA „Rīgas centra apsaimniekotājs" atļaujām", bet Policijas – „Izņemot ar SIA „Rīgas namsaimnieks" atļaujām". Tā kā Sūdzības iesniedzējs atšķirībā no Policijas nav norādījis, kad viņš ir uzņēmis iesniegtās fotogrāfijas, tiesai nav pamats apšaubīt Policijas iesniegto fotogrāfiju autentiskumu. Vienlaikus tiesa norāda, ka šim apstāklim nav būtiskas nozīmes, jo, kā minēts iepriekš, ir pārkāptas tieši 522. ceļa zīmes prasības, un Sūdzības iesniedzējam vispār nav bijusi nekāda atļauja, kas ļautu novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētajā vietā.

Tādējādi tiesas ieskatā Sūdzības iesniedzējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta pārkāpumu.

[13] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.^{10} panta piektās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šo pārkāpumu vainīgajai personai uzliek konstantu naudas sodu trīsdesmit latu apmērā, un

Sūdzības iesniedzējam ir piemērots tieši šāds naudas sods, tiesa secina, ka iestāde ir piemērojusi tiesību normai atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens soda veids un apmērs, tiesa uzskata, ka Policija ir vadījusies no LAPK 32. pantā noteiktā un tai īpaši lietderības apsvērumi nebija jāizdara. Līdz ar to tiesa arī secina, ka konkrētajā gadījumā nav īpaši vērtējams, vai Policija ir konstatējusi vainu mīkstinošus vai pastiprinošu apstākļus.

[14] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu ir pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atstājams spēkā negrozīts, bet Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt spēkā negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.D57/10-6/1046, bet *V.K.* sūdzību par minēto lēmumu **noraidīt.**

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) Dz.Melbārdis